

KYRKJELYDSBLAD FOR ETNEDAL

KYRKJE-VÅRDEN

Nr. 4

Jula 2025

57 . årgang

*God
jul!*

DEN NORSKE KYRKJA

KYRKJEKONTORET

Postadr.: Etnedal kyrkjelege fellesråd,
Kyrkjevegen 10, 2890 Etnedal
Besøksadr.: Kyrkjevegen 22, 2890 Etnedal
Tlf.: 61 12 13 00
E-post: post.etnedal@kyrkja.no

KYRKJELEGE TILSETTE I ETNEDAL:

KYRKJEVERJE
Marie Bjørnødegård
Tlf. 61 12 13 20/955 28 013
E-post: mb836@kyrkja.no
Kontortid: Tysdag, onsdag,
torsdag og fredag 09 - 15

ORGANIST
Sergio Okstad
Tlf. 90 21 29 45
E-post: sb742@kyrkja.no

DIAKON
Solgunn Vårlid Stensæter
Tlf. 948 65 195
E-post: ss223@kyrkja.no
Kontortid: Tysdag 09-15
Permisjon frå 01.01.2025

KYRKJETENAR
Nils Kjell Nilsen
Tlf. 918 22 336
E-post: nn934@kyrkja.no

KONTORSEKRETÆR
Laila Sveen
Tlf. : 611 21 320/ 955 28 013
E-post: ls456@kyrkja.no
Kontortid: Tysdag og torsdag kl. 09-15

DEI KYRKJELEGE RÅDA I ETNEDAL:

BRUFLAT SOKNERÅD
Åge Kleven, leiar
Tlf.: 957 97 299
E-post: aagekleven@gmail.com

N. ETNEDAL SOKNERÅD
Turid Hagaseth Byfuglien, leiar
Tlf.: 995 18 337
E-post: byfugtur@gmail.com

**ETNEDAL KYRKJELEGE
FELLESRÅD**
Thor Olav Hjelleset, leiar
Tlf.: 950 43 969
E-post: hjelleset@gmail.com

KYRKJEVARDEN

Kyrkjelydsblad for Etnedal
Utgjevar: Sokneråda i Etnedal
Redaktør: Marit Slettum
Fast medarb.: Ingun Kompen,
Wenche Hillestad Møller, Solfrid Skogstad
og Syver Øistuen

Ekspedisjon:
Kyrkjekontoret, 2890 Etnedal

Bladpengar:
Kr. 250,- eller meir for året
Til adresse utanom Etnedal: kr. 300,-
Bankgiro: 2140.07.03822

Prenta i Land Trykkeri as, Dokka

Oppslagstavla

Bibelordet

«For vår Gud er rik på miskunn.
Slik skal lyset frå det høge
gjesta oss som ein soloppgang
og skina for dei som bur i mørket
og dødens skugge,
og styra våre føter
inn på fredens veg.»

Frå Sakarjas lovsong i Lukasevangeliet, kap. 2

Forside, foto: Nils Kjell Nilsen
Bakside, foto: Marit prest

Juletreffest på Bruflat menighetshus

Måndag 4. januar kl. 17
Juletrengang, leik, utlodning og servering
Andakt

Arr.: Styret

Gudstenester Jula 2025

Julaftan, 24. desember
kl. 13.30 Nord-Etnedal kyrkje.
Familiegudsteneste

kl. 15.30 Bruflat kyrkje. Familiegudsteneste

1. Juledag, 25. desember
kl. 12.00 (Merk tida) Bruflat kyrkje.
Høgtidsgudsteneste

2. Juledag, 26. desember
kl. 11.00 Etnedalsheimen

Nyårsaftan, 31. desember
kl. 23.15 Bruflat kyrkje. Midnattsmesse

Tradisjonsrike julekonsertar - med Bruflat musikklag og Bruflat sangkor

Tysdag 9. desember kl. 19.00
Nord-Etnedal kyrkje

Søndag 14. desember kl. 16.00 (Merk tida!)
Bruflat kyrkje
Barn frå Eventyrskogen barnehage
og Etnedal skule deltek

Bilde av Bruflat musikklag og
Bruflat sangkor. Foto: Marit prest

Julehelsingar frå sokneråda

Når vi nå nærmer oss jul og et nytt år, er det naturlig å se tilbake med takknemlighet – og fremover med håp. Dette året har vært spesielt for menigheten vår på mange måter.

Vi har tatt farvel med vår kjære prest Marit, som etter 38 år tjeneste hos oss har takket av.

Vi står i dyp takknemlighet for alt hun har betydd, for forkynnelsen, omsorgen, tryggheten gjennom alle disse årene. Hun har satt dype spor ikke bare gjennom sine handlinger i kirken, men og i alt sitt frivillige arbeid i lag og organisasjoner i kommunen. Vi ønsker Marit alt godt i årene fremover.

Samtidig har vi hatt stor glede av å feire at kirken vår ble 275 år. Det minner oss om hvor rikt og levende vårt felleskap har vært gjennom generasjoner,

og hvor mange som har båret menigheten frem i tro og arbeide.

Vi vil også takke vår vikarprest Ola Viker Lunde for godt samarbeide og en stor takk til staben på kirkekontoret. Takk til alle frivillige som har deltatt i kirkeens arbeide, uten dere ville ikke menigheten vært det levende fellesskapet den er.

Jeg vil også takke soknerådets medlemmer for godt samarbeide.

Nå står vi på terskelen til et nytt kapittel. Vi venter på ny prest og ser frem til å fortsette å bygge videre på det sterke felleskapet vi har. Må julens budskap om lys i mørket og fred på jorden fylle oss med håp og styrke i tiden som kommer.

På vegne av Bruflat sokneråd ønsker jeg dere alle en velsignet julehøytid og et godt nytt år.

Med vennlig hilsen
Åge Kleven

Ja, så er vi som lengst komne i 2025 og ein kan lure på kvar tida blir av?

Når ein ser attende på året så har Nord-Etnedal sokneråd vore samla ved fleire anledningar.

Vi har hatt møter, deltatt på gudstjenester og tilstelninger. Soknerådsmedlemmene er også med i ulike utvalg. Det er eit lærerikt og givande arbeid. Takk for innsatsen alle saman!

Nord-Etnedal sokneråd har fått laga nye blomsterhelsingskort som du kan få kjøpt.

Vi er så fornøgte med det nye kortet, og retter ein stor takk til Hallgeir Ruud som har take det flotte bildet av kyrkja vår.

Våren kom tidleg og vi hadde kyrkjegardsdugnad før 17.mai (!) med stort oppmøte.

Det vart vaska, raka, måla og klargjort med vasspostar ute. Takk til alle som møtte opp på dugnaden

– det er flott å sjå så mange som bidreg til å ta vare på kyrkja og kyrkjegarden vår.

Takk til Inger Martha som tok ein ekstra runde med målingskosten. Og til Anders som tok målinga med heim til seg så den ikkje skulle fryse i haust. Takk til alle som gjer ulike tenester som betyr så mykje for dei rundt dikkan.

I år var Steffen Månum einaste konfirmant i Nord-Etnedal. Det vart ein fin og personleg konfirmasjons-seremoni i kyrkja.

22. juni blir ståande som ein spesiell dag for oss i Etnedal, då var det avskjedsgudstjeneste for vår kjære Marit prest gjennom 38 år. Det vart markert i Bruflat kyrkje med prost og kollegaer av Marit tilstades. Og ellers var kyrkja fullsatt av kjente og kjære for Marit. Eg benytter anledningen til endå eigong å takke for alt du har gjort, og fortsatt er for oss Marit. Frå 1.september har vi stiftet bekjentskap med vikarprest Ola Viker Lunde. Sjølv om tida hans i Etnedal blir kort, så har det vore eit triveleg bekjentskap. Takk Ola, og lykke til vidare i Øystre Slidre. Så er vi alle spente på kven som blir vår nye prest og kor stor stilling presten vår får.

28. september var vi bedt inn til feiring av Bruflat kyrkje som i år kunne feire 275 år.

Gratulerer til flott jublant og takk for den fine feiringa Bruflat sokneråd stelte istand. Vi vil samtidig takke Bruflat sokneråd for godt samarbeid ellers i året.

Ein stor takk sendes til Kyrkjekontoret/staben for all god hjelp og veiledning til oss i soknerådet. Det hadde ikkje vore lett å vara oss utan dikkan.

Vi minner også om desse datoane der det vil vera mulighet for å finne julestemning i førjulstida i Nord-Etnedal Kyrkje.

7. desember kl. 16.00 Lysmesse
9. desember kl. 19.00, julekonsert med Bruflat Musikklag og Bruflat sangkor. Møt opp!

Til slutt vil vi ynskje kvar og ein av dykk ei velsigna julehøgtid.

Krybbe frå Greccio, Italia

« Det kimer nå til julefest,
det kimer for den høye gjest,
som steg til lave hytter ned
med nyårgaver: fryd og fred»

N. F. S Grundtvig

Må jula bringe fred, glede og varme inn i heimane dykkar.

God jul og eit fredfullt nytt år!

Beste helsing
Nord-Etnedal Sokneråd

Turid Hagaseth Byfuglien
Leiar

Lysgloben i Nord-Etnedal kyrkje

«Det lyser i stille grender av
tindrane ljøs ikveld,
Og tusende barnehender
mot himmelen ljosa held.»

Jacob Sande

Juleandakt

Foto:
privat

Av Ola Viker Lunde, Vikarprest

Har dere noen gang sett en julenisse i kamuflasje-drakt? Jeg tenker på en sånn som har kledd seg ut for å ligne på et vanlig menneske. En ettermiddag for noen år siden, på CC Gjøvik, så jeg en sånn, eller jeg tror jeg så en. Jeg var sammen med datteren min. Da kom det en julenisse opp rulletrappen, eller i alle fall så han sånn ut. "Var det julenissen?" spurte datteren min. Jeg måtte se litt ekstra på ham. Det kunne godt vært ham, for han hadde runde kjaker og stort skjegg og så ganske snill ut. Litt sånn stor mage hadde han også. Men klærne var helt vanlige, så jeg sa til henne at det kanskje var julenissen som hadde kledd seg ut som et vanlig menneske. Kanskje han pleier å reise rundt på kjøpesentrene for å se på barna når de går rundt og sier til foreldrene sine: - Å den var fin! Sånn ønsker jeg meg! For da blir det så mye lettere for nissen å gjøre jobben sin når han vet hva barna ønsker seg. Tror dere det er sånn? Det kan jo hende.

Hvis man vil gi noen en ordentlig fin gave, en de blir virkelig glade for, er det lurt å vite hva de ønsker seg, eller i alle fall undersøke hva det er de trenger. Sånn tror jeg Gud tenkte også. Han syntes nok at kontakten med menneskene hadde vært dårlig lenge. Det var vel omtrent sånn som noen foreldre med voksne barn har det, når de synes barna ringer sjelden eller nesten aldri kommer på besøk. Og kommer de, så har de så dårlig tid, og de har i hvert fall ikke tenkt å be foreldrene sine om gode råd når ting er vanskelig. Nei, jeg tror nok Gud syntes det var skralt med kontakt, og litt vondt at hans barn, - altså vi – ikke ba til ham om råd, men i stedet gjorde akkurat sånn vi syntes passet best selv.

- Hvordan går det egentlig med barna mine? Tenkte Gud. - Jeg må reise og se hva jeg kan gjøre for dem! Men hvordan i all verden skulle Gud kunne reise til jorden og hjelpe barna sine uten at de ble fra seg av skrekk? Han måtte finne en måte å skli inn blant menneskene uten at de ble redde. Han måtte finne ut en måte å gi dem det de trengte, uten å tvinge seg inn på dem. Han måtte komme i kamuflasje. Bli som mennesker, og ikke skremme. Hva slags drakt valgte Gud? Julenissedrakt? Langt ifra! Han kom helt naken, naken som et lite, nyfødt barn. Naken og hjelpeløs. Slik gled han inn blant menneskebarna og ble en av oss. Og slik fant han ut akkurat hva vi mennesker ønsker oss og trenger mest av alt i hele verden. For mer

enn julepresanger, mer enn ribbe og surkål, mer enn lekene i alle lekebutikkene, trenger vi mennesker to ting: Fred og kjærlighet. Fred på jord. Kjærlighet og varme. Og jeg tror Gud ble glad for å finne ut at det var akkurat fred og kjærlighet menneskene lengtet aller mest etter, for det var jo akkurat det han kunne gi oss! Derfor vil han komme til oss igjen: Hver eneste jul blir vi minnet om at Gud kom til jorden som et nakent lite menneskebarn, som en gave fra himmelen, for slike små mennesker må vi åpne hendene og armene og hele favnen for å ta imot. Og det beste av alt: Guds gave, himmelgaven, er helt gratis. Den koster ingenting. Det eneste du trenger, er å åpne hjertet og ta imot: Guds fred og Guds kjærlighet i det lille barnet Jesus.

Ha en god adventstid og jul!

*«Tenn lys!
Nå stråler alle de fire lys for ham
som elsker alt som lever;
hver løve og hvert lam.
Tenn lys for himmelkongen
som gjeterflokken så!
Nå møtes jord og himmel
i barnet, lagt på strå!»*

Eyvind Skeie

KRISTUS

Det dukker frem et bilde i min erindring: Jeg ser meg selv som ganske ung, nesten bare gutten, under messen i den lave landsbykirken.

Slanke vokskjerter er tent foran de gamle mørke helgenbildene. Flammene gløder som små røde punkter, et svakt regnbuefarget lysskjær står som en krans rundt hver flamme.

Det er halvmørkt inne under det alderdommelige kirkehvelv... Men her er samlet mange mennesker... lysluggede bønder, de fleste av dem.

Fra tid til annen kommer det bevegelse i mengden. Bøndene bøyer seg høytidelig, retter seg opp igjen, slår korsets tegn og bøyer seg atter. Det får meg til å tenke på en gyllen, bølgende kornåker, når sommervinden stryker mildt hen over de tunge aks.

Med ett kommer noen bakfra og stiller seg opp ved siden av meg.

Jeg ser ikke på mannen. Men plutselig slår en tanke ned i meg: Dette menneske er... Kristus!

Jeg blir redd... rørt... nysgjerrig... Og mens jeg prøver å bli herre over min bevegelse, ser jeg bort på min nabo: han har et ansikt som alle andre, et ansikt som andre menneskeansikter. Blikket er rettet oppad, andektig og rolig, munnen er lukket, men ikke fast sammenpresset... overleppen hviler lett på underleppen. Det korte skjegget er delt i midten. Hendene er foldet, ubevegelige... Også klesdrakten er som hos alle andre her inne...

«Hvordan kan dette være Kristus?» tenker jeg ved meg selv. «Et alminnelig, så helt igjennom enkelt og alminnelig menneske... det kan da ikke være mulig!» Jeg vender meg bort. Men jeg har knapt snudd meg, før jeg påny blir grepet av den samme tanke... den vil ikke slippe meg. Jeg er viss på at Kristus står her, ved min side.

Igjen går jeg i rette med meg selv... igjen ser jeg på min sidemanns ansikt: et menneskeansikt som alle andre, med de samme alminnelige, riktignok ukjente trekk...

Jeg blir med ett så tung om hjertet. Det går noen sekunder... da våkner jeg som av en drøm og blir meg selv igjen.

Og nå først forstår jeg at nettopp slik var det jo i virkeligheten... nettopp som alle andre menneskeansikter var også Kristi ansikt...

Ivan Turgenev, russisk forfatter
Skreve 1878

Kristus-ikon fra Ukraina

Når klokka frå 1866 ringer jula inn – ein levande tradisjon i Norddalen

Når klokka i Nord-Etnedal kyrkje ringer kl. 17 på julaften, er det meir enn ein lyd som fyller dalen. Det er julefred, fellesskap og ein tradisjon som har bunde generasjonar saman i snart 160 år.

Klokka som har sett alt

Kyrkja vart vigsla i 1866, og allereie før ho stod heilt ferdig hadde bygdefolket skaffa seg ei klokke – støypt på Mesna Bruk på Lillehammer. Ho har ringt til gudsteneste, dåp og bryllaup, i sorg og glede, og kvar julaften har ho fått kime som eit teikn på at høgtida er her.

Frå Jan og Arnt til Møller-familien

I mange år var det Jan Hagaseth og Arnt Helland-shølen som ringde inn jula. Då Arnt gav seg i 1985, tok Jan over - til 1995. Sidan har Tormod Møller, saman med sønene Sondre, Jonas og Eskil og bror Ole Sverre, halde tradisjonen i hevd. For dei er dette meir enn ei oppgåve – det er ein seremoni der fortid og notid møtest.

Eit nytt kapittel – med rosa høyrsevern

I år blir Tomine, eldste barnebarnet til Tormod og Wenche, med for fyrste gong. Med rosa høyrsevern skal ho stå i tårnet saman med pappa, bestefar og onklane sine. Etterpå samlast storfamilien i Smed-

srud til julefeiring med snø, hygge, nisse og den lune stemninga som berre ei Valdres-jul kan gje.

Tradisjon som varer

Ei enkel handling – å dra i eit tau – ber så mykje meining. Klokka frå 1866 har sett generasjonar kome og gå, men lyden er den same. Ho minner oss om at jula handlar om fellesskap, om å ta vare på det som har vore, og om å gje vidare til dei som kjem etter.

Med dette ynskjer vi alle ei fredeleg og velsigna julehelg. Må klokkeklangen frå Norddalen bere med seg fred og håp, og minne oss om det som er viktig: å ta vare på kvarandre, dele gleda og skape gode minne. Må julefreden fyller heimane våre, og tradisjonane leve vidare i hjarta til nye generasjonar. Ei høgtid velsigna med varme, lys og kjærleik – frå oss til dykk alle.

Wenche Hillestad Møller

Nord-Etnedal kyrkje, foto Marit prest

Kim, alle klokker,
ja kim nå før dag i det dunkle!
Tindre, Guds stjerner, som englenes øyne kan funkle!
Fred kom til jord, himmelens fred med Guds Ord!
Æren er Guds i det høye!

N.F.S.Grundtvig

Wenche har vore fast klokkar i Nord-Etnedal kyrkje kvar juleafta i mange år. Her er ho komen heim til Smedsrud, og høyrer at jula blir ringt inn.

Eg er så glad kvar julekveld

Kvar gong eg høyrer denne songen, kjenner eg ei stille glede. Han tek meg tilbake til barndommens jul, med varme stunder med familien og tryggleiken i fellesskapet. Teksten er enkel, men rommar heile bodskapen om jul: Jesus kom til oss som eit lite barn, og det er grunnen til at vi feirar. Midt i alt som kan bli stress og forventningar, minner songen meg om det viktigaste – at jula handlar om håp, fred og kjærleik. Difor er «Eg er så glad kvar julekveld» ein song eg aldri blir lei av.

Wenche Hillestad Møller

*Jeg er så glad hver julekveld,
for da ble Jesus født;
da lyste stjernen som en sol,
og engler sang så søtt.*

*Det lille barn i Betlehem,
han var en konge stor
som kom fra himlens høye slott
ned til vår arme jord.*

*Nu bor han høyt i himmelrik,
han er Guds egen sønn,
men husker alltid på de små
og hører deres bønn.*

*Jeg er så glad hver julekveld,
da synger vi hans pris;
da åpner han for alle små
sitt søte paradys.*

*Da tenner moder alle lys,
så ingen krok er mørk.
Hun sier stjernen lyste så
i hele verdens ørk.*

*Hun sier at den lyser enn
og slokner aldri ut,
og hvis den skinner på min vei,
da kommer jeg til Gud.*

*Hun sier at de engler små,
de synger og i dag
om fred og fryd på jorderik
og om Guds velbehag.*

*Å gid jeg kunne synge så,
da ble visst Jesus glad;
ti jeg jo også ble Guds barn
engang i dåpens bad.*

*Jeg holder av vår julekveld
og av den Herre Krist,
og at han elsker meg igjen,
det vet jeg ganske visst.*

Julefeiring på Haugen

Aust for Steinsetfjorden, rett nord for Oset, ligg Haugen, heimen til Inger Olaus og Håvard Tollehaug, Vilde og Eivind. Eldste sonen, Sondre, er i skrivande stund i Madlaleiren ved Stavanger, og førebur seg til militærteneste neste året. Nedafor hovedvegen ligg nye kårbygningen, der bestefar Ola Ingvar bur.

I tillegg til eit triveleg våningshus, som er blitt restaurert litt etter litt, har dei eit stort fjøs (bygd i 2015) som rommar 240 vinterfora sauer. Dei er nøgde og takksame etter ein god beite-og innhaustingssommar. I vår slapp dei 420 lam+ søyer på beite, rett ova grinda, så beitetilgangen er praktisk, og ganske oversikteleig. Lenger oppi åsen ligg også Tangen-stølane, og nørre Haugen har sin på Ytre Tangen.

Etter haustsanking og slakting er resten av flokken kome i hus, roen har senka seg over garden, og snart skal dei feire jul.

Den som har dyr i fjøset er bundne til oppgåvene heime dei fleste dagane i året, så husfolket på Haugen har i alle år feira julekvelden heime.

Førjulssamling med storfamilien, tradisjonen tru
Siste søndagen før jul samlar dei søskena til Håvard, som har røter og oppvekst der, Ingvild og Kari med familiar, til eit triveleg førjulslag, saman med bestefar Ola Ingvar. Då går dei på skogstur alle saman og hogg juletre til heimane sine. Etterpå er det risgraut, og fjøsnissen blir aldri gløymt.

Særleg då ungane var yngre, var det store auge då grautfatet vart funne tomt... Nissen sette nok pris på porsjonen sin.

På sjølv juleaftan hadde dei tidlegare rakfisk på føremiddagen. No er fisken bytta ut med ein lang (kanskje litt sein) frokost etter at fjøsstellet er over. Rakfisk et dei seinare i jula.

Ein annan viktig tradisjon for folket på Haugen er julegudstenesta
Mange søker til kyrkja denne spesielle dagen. Både Inger Olaus, mor, svigermor og bestemor Astrid og hennar far, Konrad, har vore med i soknerådet. Konrad var også belgtrøar i kyrkja før det vart elektrisk orgel der, og før det var det far hans, Ingvar, som trødde belgen ...

Det er stemningsfullt i og rundt kyrkja, ein vinteræfta, særleg i julefeiringa, og fint å kome inn, kjenne

fellesskapet og synge dei tradisjonsrike julesalmene og sangane. Det synest begge generasjonane på Haugen. Vilde nemnar «Julekveldsvisa» som sin favoritt, fleire rundt bordet nikkar, og Håvard trekker óg fram «Deilig er jorden». For honom er det heilt nødvendig at den blir sunge - til slutt i gudsstenesta. Og så må Marit Lund synge «Go, tell it on the mountain»

Då er det jul for meg, seier Håvard, og dei andre ser ut til å vere einige. Det er fint med desse juletradisjonane, og soknerådet i Nord-Etnedal er visst klare på at «Deilig er jorden» skal syngast sist på juleaftansgudstenesta, og at det blir minst skal vere ein solist ...

Juletreet blir pynta vesle juleaftan på kvelden, og heimen er elles ferdig pynta til feiringa heime på sjølv juleaftan. Etter at sauene har fått sitt julestell, er familien klare til å ete julematen. Same meny, kvart år; ribbe, medisterkaker og pølse, pluss riskrem til dessert. Og mykje godt, utover kvelden.

På høgtidsdagen, 1. Juledag, er det stille, då er dei berre heime, før romjula kjem med gode samlingar for familie, slekt og vener.

Eg takkar for tida, ein novemberkveld i den trivelege stova på Haugen, og ynskjer familien ei signa, god julehelg!

Tekst og bilde: Marit prest

Familien på Haugen; Inger Olaus og Håvard, Vilde og Eivind. Skinnfellen på veggen sydde mor, svigermor og bestemor Astrid til Inger Olaus og Håvard sin bryllupsdag 16. august 2014.

Julepynta stove

*Deilig er jorden,
prektig er Guds himmel, skjønn er sjelenes
pilgrimsgang!
Gjennom de fagre riker på jorden går vi til
paradis med sang.*

*Tider skal komme,
Tider skal henrulle,
Slekt skal følge slekters gang;
aldri forstummer tonen fra himlen
i sjelens glade pilgrimsgang.*

*Englene sang den
Først for markens hyrder;
Skjønt fra sjel til sjel det lød:
Fred over jorden,
Menneske fryd deg!
Oss er en evig frelser født!*

B.S Ingemann

Foring og omsorg
– alle dagar. Håvard tek eit bilde av saueflokken til jul kvart år.

Bruflat kyrkje 275 år Verdig og fin jubileumsfeiring

Bilde: Bruflat kyrkje
Foto: Laila Sveen

Det var duka til fest på Bruflat menighetshus siste søndagen i september, då Bruflat sokneråd inviterte til jubileumsfeiring for kyrkja vår.

Leiar Åge Kleven losa oss trygt og godt gjennom eit innhaldsrikt program. Trekkspelar Aage Sogn sto for både vare og muntre melodiar i to avdelingar, og organist Sergio Okstad leia forsamlinga gjennom salmene.

Historikar og forfattar Harald Hvattum, som også skreiv Bruflat kyrkje si historie til 250 års-jubileet i

Jubileumskaka er servert. Tidlegare leiar i Bruflat sokneråd Asmund Wold, Hallgeir Urberg og Anne Marie Jøranli.

Helena Wright spelte

Velsigninga ved biskop Bonden

år 2000, ga eit innsiktsfullt og interessant innblikk i kyrkjehistoria på Bruflat.

Turid Hagaseth Byfuglien helste jubilanten frå Nord-Etnedal sokneråd, med blomhelsing og takk for godt samarbeid.

Jubileumsmarkeringa heldt fram med festgudsteneste i kyrkja.

Aage Sogn lokka som vanleg fram fine melodiar på trekkspelet sitt

Jan Aune, frå Bruflat sokneråd, takka Harald Hvattum med blomar

Turid H. Byfuglien, frå Nord-Etnedal sokneråd, gratulerte samarbeidspartnar Bruflat sokneråd med jubiléet

Sergio sto for tonefylgjet til felles-sangen

Åge Kleven leia programmet på jubileumsfesten

Harald Hvattum trakk historiske linjer

Foto: Syver Øistuen,
Geir Norling

Utsnitt
frå
festlyden
som var
med på
jubiléet

Frå inngangsprosesjonen på jubileumsgudstenesta. Foran med krossen, nesteiar i Bruflat sokneråd Kari Bergsbakken, vikarprest Ola Viker Lunde og prestevikar/student Solgunn Vårlid Stensæter, fungerande prost Janne Sukka, Marit prest og biskop Ole Kristian Bonden.

Prestane som var med. Frå høgre: Student/prestevikar i Sør-Aurdal, Solgunn Vårlid Stensæter, vikarprest Ola Viker Lunde, biskop Ole Kristian Bonden, fung. prost Janne Sukka og Marit Prest.

275-årsjubileum for Bruflat kirke

Av Harald Hvattum

Da 1900-tallet led mot slutten, ble Harald Hvattum engasjert til å skrive ei jubileumsbok for 250-årsjubileet til Bruflat kirke. 25 år senere var han i høst invitert til 275-årsjubileet for å kåsere om kirka.

Gratulerer med jubileet til Bruflat kirke. Jeg minnes med glede tilbake på samarbeidet med bokkomiteen fra forrige jubileum, Marit Slettum, Kaare Nyhagen, Ingun Kompen, Ragnhild Fagernæs, Anbjørg Byfuglien og Knut S. Kringli.

Flere kirkebygg

Det har trolig vært flere kirkebygg på Bruflat, men når ble egentlig den første kirka i Etnedal bygd? Det har i alle fall vært ei kirke i Etnedal i Mellomalderen. I 1327 ble nemlig *ecclesia de Ethedal* nevnt i et paveregnskap. Dette er blitt tolket som Etnedal kirke. Hvor denne kirka lå vet vi imidlertid ikke.

Svartedauen i 1349 førte nok til at det ble kirkeløst i Etnedal. Et sagn forteller om en jeger som mange år senere bommet på dyret han skulle skyte. Pila fortsatte imidlertid gjennom et kratt og plutselig hørte han det klang. Pila hadde truffet kirkeklokka i Bruflat kirke og på den måten ble kirka funnet igjen. Slike sagn blir det fortalt om en rekke kirker her i landet, og er vel neppe noe annet enn et sagn.

På 1600-tallet var det imidlertid atter kirke på Bruflat. Det forteller sokneprest Landt om i kallsboka for Aurdal sogn. Året var 1641 og *det* ble en lettelse for etnedølene. Landt forteller at dei før 1641 hadde hatt kirkegangen sin i Aurdal og at det under begravelser hadde vært svært problematisk å frakte kister over Tonsåsen i all slags vær.

Det er også Landt som i kallsboka si forteller at det 24. juli 1750 ble innvigd ei korskirke på Bruflat. Det er denne opplysningen som er grunnlaget for kirkejubileet i Etnedal i år.

Det har oppigjennom tida vært argumentert for og imot at dette var en utvidelse av 1641-kirka. Kirka hadde trolig alt vært i bruk ei tid da den ble innvigd. Ifølge en oversikt utarbeidet av Christiania Stiftsdiaksjon i 1790 var byggeåret 1741. Det er også sagt at det kan ha vært Svein Olsson Traaset, en kjent kirkebygger fra Fåberg, som sto for arbeidet. Han bodde ei tid i Bagn og er navnet hans er knyttet opp mot kirken som ble bygd i Bagn og i Aurdal på 1730-tallet.

Så er det en tradisjon om at 1750-kjörka ble flyttet i 1774. Denne tradisjonen er det flere som har referert, og i 1975 ble det sågar feiret et utsatt 200-årsjubileum ut fra byggeåret 1774. Et skilt på kirkeporten i dag setter også innvielsen til 1774. - Problemet er imidlertid at det ikke kommer fram noen flytting i 1700-tallskildematerialet om kirka, og det er vel dessuten også litt rart at ei kirke skulle blitt flyttet etter bare 24 år?

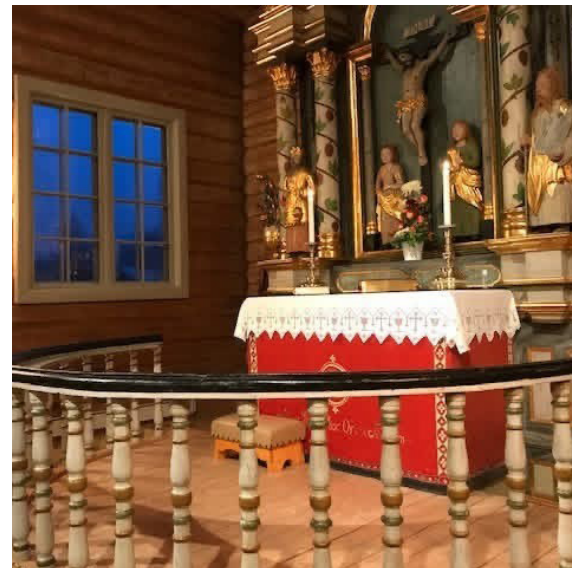
Prester i sleder, kirketjenere med hakke og spade og organister med belgetrøere

Det var ikke spøk for etnedalsprestene å komme seg rundt i bygda før privatbilenes tid. Prestene hadde for så vidt, etter at Prestegarden var ferdig i 1903, kort veg til Bruflatkirka, men måtte i all slags vær også sitte i sleden eller kjerra oppover langs Etna for å ha messer i Nord-Etnedal kirke. For ikke å prate om å reise i 20 kuldegrader og sno med soknebud til innerst oppi Svilosen eller Bakkebygden.

Kirketjenerne hadde også sitt å stri med. Fyring var et kapittel for seg sjøl. "Det var grese mellom lafta i kyrkjun» før restaureringa i 1970-åra fortalte kirketjener Trygve Tidemandsen en gang. Kirka hadde rundt 1960 fire vedovner. Var det kalddt, måtte kirketjeneren begynne å fyre flere dager før gudstjenesten og det hendte visst også at folk var tidlig ute for å få plass i nærheten av en av ovnene. Det blir fortalt det på høsten ble levert to store billass med ved. Det gikk med, rett nok ikke bare til fyring inni i kirka.

Når det skulle graves opp graver var det, før mini-gravernes tid, spade og hakke som kirketjenerne måtte greie seg med. Før kirka fikk tineapparat i 1965, var det vinterstid seigt å komme seg gjennom telen. Kirketjenerne la derfor et lag med ved over grava og tente på. Når det var brent opp, hadde det tint opp noen få centimeter. Deretter var det å legge på nye vedlag og brenne seg nedover gjennom telen.

Organistene i Bruflat kirke måtte, som i mange andre kirker, lenge arbeide i tospann med en belgetrøer. Orgelet har en belg som fører luft inn i instrumentet for at det skal bli lyd i det. Nå har det i mange, mange år vært en motor som drar belgen i Bruflat kirke, men før den tid var dette manuelt arbeid der organisten hadde med seg belgetrøer som så vel under øvelser som spilling i kirkas tro på pedaler som førte luft inn i belgen.

Julegudstjeneste – en tradisjon med stemning og mening

Jula er en tid for tradisjoner. Mat har en sentral plass for de fleste, faste gjøremål og selskaper betyr mye for mange. Kanskje det viktigste jula gir rom for, er tid til avslapping og rolig samvær med familie og venner.

Å starte de fredfulle dagene med julegudstjenesten bruker mange for å skru ned tempoet.

Ingebjørg og Åge Kleven har mange sett i kirka på julaften. De har ikke oversikt over hvor mange ganger de har deltatt, men minnes at de har rundt 20 julegudstjenester som kirkeverter.

Tradisjonen med å gå i kirka på julaften fikk de begge bokstavelig talt inn med morsmelken, da de som små ble tatt med av foreldrene. Siden brakte de tradisjonen videre til sine barn.

Om ikke hver eneste julaften, så ihvertfall så ofte det lot seg gjøre. Det å delta på julegudstjenesten er en stemningsskaper for det som skjer videre utover kvelden og resten av høgtiden. Hyggelig er det også å møte kjentfolk, utflytta etnedøler og ikke minst gamle kunder og utveksle gode hilsener.

Kirka er for dem begge en tradisjonsbærer som binder historien sammen for generasjoner. Liturgien er gjenkjennbar og gir trygghet. Flere av seremoniene i kirken gir viktige, minnerike milepæler i livet – barnedåp, konfirmasjon, vielse og begravelse.

De setter også stor pris på at kirka er åpen og lys og gir rom til mange aktiviteter. Kirkerommet som arena for konserter, gir gode opplevelser og spesielt julekonsertene er en stemningsskaper. For Åge – som medlem av musikklaget – blir det ekstra med stemning i og med at de har julekonsert både på Moajordet og i begge kirkene.

Kirka er en del av vår kultur, og selv om man ikke er personlig kristen er det ikke vanskelig å delta. Ingebjørg og Åge mener det er viktig å ha ei tro, som et spor å følge. Juleevangeliet har en betydning. Det er flere sterke enkeltsituasjoner i denne hendelsen som blir konkretisert i mange sammenhenger i og rundt julehøytiden. Det å møte bruddstykker i form av bilder, figurer eller som rollespill, minner oss om vår historie, og at vi er en del av noe større.

Syver Øistuen

Ingebjørg og Åge Kleven på sydligere breddegrader.
Foto: Privat

Julestjerna

*Far, kvar er ho, julestjerna,
ho som skein den første gongen,
mellom alle dei me ser?
Trur du og det er det største
som kan skina heile vegen
herifrå til Betlehem?*

*Sjå, no blenkjer julestjerna,
tindrar klårt i augo dine,
vesle ven på lette bein,
der du går rundt juletreet,
syngjande i stråleglansen
kjenner gleda ny og rein.*

*Sjå, der blømer julestjerna,
raud og fin på bordet vårt.
Ikkje spør ho etter dagen,
kor ho kom frå eller går,
berre glede om seg spreier,
heile tida ho får vera.*

*Sjå, no blør ho, julestjerna,
farga raud av smerteskraket
frå dei mange millionar
som med feberglass i augo
stirer inn i dødens rike
utan mat for kropp og ånd.*

*Sjå, her er me, Julestjerne,
Kom, lys opp vår mørke jord.
Lat di frelsarmakt få råda
Du som vart vår sanne bror.
Dei der ute, me her inne.
Den som leitar, skal Han finne.*

Anders Holmefjord

MI SALME

Då eg “gjekk for presten”, som vi sa den gongen , lærde eg ei ny salme; “Hold fast hva du har. “ Den salma har vore med meg i hugen heile tida sidan. Den begynner med når ein vert boren til dåpen .

Sjølvsagt eg døypt 21. januar 1945 , mens det enno var krig i landet . Dette har eg tenkt mykje på, kva mine foreldre sto i den gongen ---- Lik-evel var dei i kyrkja med meg.

Eg fekk “oppleva” freden, som 5 månader gamal . Fredsvåren var noko stort for alle!

Det var samtaleemne for dei vaksne , i alle mine barneår.

Salma “Hold fast hva du har “ seier så mykje til meg heilt frå eg var ung, til no i eldre år.

Eg vel å ta fram vers 1 og 4-5 . Det er dei versa eg har hatt i minnet i alle mine år.

Jonas Dahl har skrive salma, som er innoen dei viktigaste tinga i livet. Heilt frå vakraste ungdom til grått hår og høg alder ....

Vi må halda fast og halda ut!

Eg utfordrar Veronica Skogstad til å velje salme til neste Kyrkjevarde,

Helga Irene Bjørnødegård

Hold fast hva du har

*Hold fast hva du har
Du fikk da som barn
de til dåpen deg bar.
En rett til Guds rike,
en høyættet arv,
med adgang til alt som kan tjene din tarv;
Guds nåde og styrke og frihet og fred,
til solen går ned .*

*Hold fast hva du har;
bevar din samvittighet
ærlig og klar:
Fold hendene daglig enfoldig til bønn.
Din barnetro vedstå i lys og i lønn.
Så mange gav gull og berømmelse hen;
fikk den de igjen .*

*Hold fast hva du har;
vær trofast mot hjemmet,
mot mor og mot far!
Og se til din Frelser i stort og i smått,
så går det deg vel, og så får du det godt .
I ungdom og alder, og evig hos Gud
- Hold fast og hold ut -*

Døypefonten i Bruflat kyrkje, der Helga vart døypt 21. januar 1945

Ønskediktet

Trygve Skau minner oss på noe viktig med sitt dikt Du mener livet er en kamp, nemlig at det finnes dager hvor alt stemmer! Jeg tror livet blir lettere ved å fokusere på det gode. Så oppfordringen er klar; fokuser på de gode folka du har rundt deg og de gode opplevelsene du har i hverdagen din. Finn dine hjemmekamper, topp laget og lytt til heiaropene!

Til neste nummer av Kyrkjevarden utfordrer jeg svingermor Anne Marie Solbrekken til å velge sitt ønskedikt.

Trude Martinsen Ruud

*«Du mener livet er en kamp
Jeg er enig
Men rett som det er
er det hjemmekamp
Og vi topper laget
Har sola i ryggen
medvind
Alle heier på oss»*

Trygve Skau

Trude Martinsen Ruud, saman med nyeste tilskuddet i hjemmet, Asterix, ni uker gammel.

Finn 6 feil

Bildene er ikke helt identiske. Hvis man ser etter små detaljer, er det nok mer enn seks, men det er seks

store forskjeller. Oppgåva er laga av Julie Skogstad Kvernmo (ved hjelp av AI)

Løysing:
1 - fargen på kjolen til Maria. 2 - Betlehemsstjerna. 3 - gaven.
4 - kurven. 5 - sauen på venstre side. 6 - øret på eslet

Troens kvinner - fredens hjerteslag i Afrika

I konfliktpregede områder i Afrika er troende kvinner mer enn fredsmeklere. De bygger opp selve fundamentet for rettferdighet, motstandskraft og helbredelse.

“Freden vi søker, vil bare være dersom den bæres av kvinners mot, visdom og hender.”

Maria Clara Osula, programleder i Kirkens Nødhjelps internasjonale avdeling

I Afrikas sårbare regioner, der konflikter, fattigdom og urettferdighet rammer kvinner og barn hardest, pågår en stille revolusjon. Den ledes av troende kvinner – motstandsdyktige, urokkelige og dypt forankret i sin åndelige overbevisning. Gjennom Kirkens Nødhjelps Advocacy-program for Afrika og partnerskap med det regionale økumeniske kirkerådet FECCLAHA (Fellowship of Christian Churches and Councils in the Great Lakes and Horn of Africa), tar disse kvinnene tilbake rom der beslutninger om fred, rettferdighet og menneskeverd tas.

Kvinner som deltar

I Nairobi, under forumet for Regional Faith Women Mediation Network (REFWOMEN), var over 40 kvinner samlet – ikke som tilskuere, men som

arkitekter for fred. Kvinner fra Burundi, DR Kongo, Etiopia, Kenya, Sør-Sudan, Sudan og Rwanda var i Nairobi i en uke for å reflektere over fred og sosial samhörighet og for å vurdere ulike inngangsporter for mekling. Disse kvinnene mekler i krigens skygger, og de syr sammen revnede sosiale bånd under akasietrærne. De risikerer trakassering, fordrivelse - og i verste fall livet - fordi de bruker dialogens stemme til å overdøve lyden av våpnene.

Fredsbyggings-koordinator i NAPA (Norwegian Church Aid Advocacy Programme for Africa) Shirleen Njoroge deltok i samlingen og sa i sitt oppløftende innlegg:

– Afrika slik vi ønsker det, vil ikke bygges i styrerom alene. Det vil vokse frem fra kirkesaler, gårdsplassene rundt moskeene og under akasietrærne; der kvinner syr sammen det sosiale stoffet som konflikter har revet i stykker.

FECCLAHA, fellesskapet av kirkeråd og kirker i Great Lakes og Afrikas horn og en av KN sine langvarige partnere, mobiliserer og løfter kvinnelige meglere fra symbolsk deltakelse til lederskap. Gjennom opplæring, grensesprengende mentorordninger og påvirkningsarbeid, kjemper de for kvinners be-

Tidligere i år var 40 kvinner samlet i Nairobi for arbeid med fred. Foto: FECCLAHA

tydningsfulle deltakelse i fredsprosesser. Disse fredsprosessene har vært dominert av patriarkalske tradisjoner. De bryter ikke bare glasstak – de bygger hele fredens hus på nytt, med rom for rettferdighet, inkludering og medfølelse.

Oppfyller strategiske søyler

Disse kvinnene oppfyller Kirkens Nødhjelps strategiske søyler i NAPA-programmet:

- Redde liv: Beskytte sårbare samfunn i fare for vold.
- Bygge motstandskraft: Skape broer mellom trosretninger, generasjoner og nasjoner.
- Søke rettferdighet: Holde makthavere ansvarlige og endre skadelige sosiale normer.

Deres mot minner oss om en enkel sannhet: en utvikling mot bærekraftig fred i Afrika kan ikke bli til virkelighet uten at kvinner som tror, er involvert i prosessen. Kirkens Nødhjelp er forpliktet til å løfte deres stemmer, styrke nettverkene deres og sikre at deres lederskap får plass i kjernen av beslutningsprosessene. For når kvinner som tror leder, gjenoprettes ikke bare nasjoner – de helbredes.

Regional Faith Women Mediators Network er et nettverk av kvinner fra ti land i regionene Great Lakes

og Afrikas Horn. Kvinnene jobber med konfliktløsning, påvirkningsarbeid og håndtering av seksuell og kjønnsbasert vold. Nettverket ble etablert i 2016 og har nasjonale avdelinger i DR Kongo, Burundi, Kenya, Uganda, Etiopia og Sør-Sudan.

Deres lederskap minner oss om at fred ikke er politikk – det er en handling i kjærlighet, i mot og i motstand. Når troende kvinner leder, tar ikke bare kampene i Afrika slutt – helbredelsen begynner.

Kvinner i Afrika har en betydningsfull rolle for fredsarbeid. Foto: FECCLAHA

STJERNA, TREET OG ENGLANE

Over stallen i Betlehem lyste ei spesiell fin stjerne på himmelen.

Kongestjerne, sa vismennene som kom langvegsfrå for å finne kongesonen. I krubba fann dei han, Jesus-barnet, og dei fall ned og tilba.

I toppen av juletreet, og kanskje hangande i vindauget, har vi ei stjerne med lys inni.

Det leier tanken min til Betlehem.

*«Stjernen ledet vise menn
til vår Herre Kristus hen.
Vi har og en ledestjerne,
og når vi den følger gjerne,
kommer vi til Jesus Krist.*

*Denne stjerne lys og mild,
som kan aldri lede vill,
er hans guddomsord, det klare,
som han lot oss åpenbare
til å lyse for vår fot.»*

*«Den store stjerna som steig i aust
med ljøs over verda
tende vår von for framtidsferda
i heimsens mørke haust.
Den store stjerna gjer oss fri
med sitt bod no ved juletid».*

Trygve Hoff

JULETREET

Vesle juleaftan pyntar eg juletreet, nett slik eg var vant med frå barndomen min.

Før fjøstellet sette far fyrst opp juleneket, så tok han inn treet, som vi seinare på kvelden pynta saman.

Skikken med juletre kjem frå Tyskland. I 1605 var det nokon i Strasbourg som tok ei julegran inn i huset sitt. To hundre år etter kom skikken til Norden.

I 1811 vart visstnok det fyrste juletre kveikt i København, og om lag på same tid kom skikken hit til Noreg.

I alle fyrste boka i Bibelen står det om livstreet, eit frodig fint tre som voks i Paradis. Alle som åt av frukta på livstreet skulle få leva æveleg.

Men så kom syndefallet. Menneska åt av frukta på det forbodne kunnskapstreet og vart vist bort frå paradiset.

Ei natt for over 2000 år sidan, hende det noko ufateteleg stort. Jesus, himmelsonen kom til jorda. Hovedoppgåva hans var å opne opp att den stengde vegen til Paradis, attende til livstreet. Han kom for å gje oss nytt liv, evig liv.

Difor tek vi fortsatt eit friskt, grønt grantre inn i stova til jul, eit symol som har levd mellom mange i over 200 år.

Nokon går rundt juletreet både heime og på julefestar. No er det få juletefestar som blir arrangert. I min barndom var det mange. Då eg kom til Etnedal i 1987, var det juletefestar rundt i mange krinsar. På Bruflat var det fleire, frå tredje juledag til ut på nyåret. Det hende Frelsesarméen endog kom etter 20. dag jul.

Utgangspunktet var dette; «Om han (Jesus) oss minner vårt juletre», slik vi syng vi i sangen; «Du grønne, glitrende tre, god dag.»

ENGLAR

Aldri ser vi så mange symbolske englar som ved juletid. På juletreet, i vindauge, på pyntehyllene, i alle variantar. Og det er ikkje så rart. Ein hær av englar sang glede- og jubeltonar over Betlehemsmarkene fyrste julenatta. Akkurat som vi menneske har vår verd, har englane si, i Guds nærleik.

Vi høyrer stadig om englar elles i Bibelen óg, og englane er med – framleis. Englevakt, høyrer vi tidvis om, og eg er viss på at dei er med oss, usynleg for auget, men til stades, i det vonde – og i det gode.

I studietida mi køyrde eg frå Oslo og heimatt til Snertingdal ein veslejule-efta. Det var regnver og blåhålk, og trafikken snegla seg fram. Eg kan ikkje hugse at eg har opplevd liknande føre. På Gran ga eg nesten opp, og stoppa. Kva no? Ved sida av meg i bilen låg ein kassettpelar. Eg sette han på, og ut av den vesle høgtalaren kom fylgjande sangstrofe:

*«Jeg har en engel som følger meg, jeg har
en engel som følger meg hver dag...»*

Det gjekk rett til hjarta, eg fekk nytt mot – og eg kom meg vel heim, sjølv om det tok ualminneleg lang tid.

Eg har opplevd adskillig verre ting i livet seinare, men heile vegen har det trøysta meg at englane og Herren sjølv er med oss, både dei i gode og vonde dagane.

Marit prest

Dette juletreet, ved Bruflat menighetshus, er frå julegrantenning på Bruflat en fyrste søndag i advent. Foto: Marit prest

Illustrasjon:
Gunhild Kjærland
Svendsen

Legatet Ola E Sveens Minne

Renter av Legatet Ole E Sveens Minne for 2025 skal tildeles ungdom fra Etnedal som tar opplæring i ett av følgende fag:

- 1. Treskjæring ved Handverksskulen på Hjerleid
- 2. Opplæring i Helse- og Sosialfag eller Byggfag

Elever med lang utdanningstid vil bli prioritert. Søkere må ha fylt 18 år.

Søknad sendes:

Legatet Ola E Sveens Minne
v/ Hans Solbrekken Ruud
Solbjørvegen 12
2890 Etnedal

e-post: hans.s.ruud@gmail.com

innen 31. desember 2025

Legatet «Kjørstads Minde»

Opprettet av E. E. Kjørstad til fordel for Thon sogn

Legatets formål er å gi bistand til veldedig øyemed.

Det kan gis støtte til følgende formål:

- A) Til ungdom og andre som tar avsluttende eksamen på videregående skole eller tilsvarende, eller høyere utdanning. For å oppnå økonomisk støtte for høyere utdanning, må søkeren ha hatt hjemstedsrett i sognet minst de siste tre år.
Eventuell støtte blir utbetalt en gang for videregående, og en gang for høyere utdanning.
Dokumenasjon om fullført eksamen må sendes legatstyret før utbetaling skjer.

- B) Til lag, foreninger og fellestiltak i grendene for øvrig, som yter en innsats av veldedig, oppdragende eller sosial karakter.
Til enkeltpersoner og/eller familier som gjør en oppofrende innsats for gamle, syke og enslige, eller som yter en usedvanlig stor innsats for bygdas sosiale liv.

Søknad om økonomisk støtte sendes:
Legatet Kjørstads Minde v/ Kjell Solbrekken,
Smiugardsbygde 249, 2890 Etnedal eller
e-post: kjell.solbrekken@gmail.com

Søknadsfrist: 1. februar 2026

Julekviss

1. Kva dato feirar vi Luciadagen?
2. Kvifor er det 4 lys i adventstaken/-kransen?
3. Kven skal tre lys flamme for i adventsongen «Tenn lys»?
4. Vi feirar julaften til minne om at Jesus vart født. Kvifor kom han til verden?
5. Kva kallar vi teksten vi les i Luk. 2,1-20 i Bibelen?
6. Kven var keisar i Romarriket, og kven var landshovding i Syria da Jesus vart født?
7. Kvifor måtte Josef ta med Maria til Betlehem når dei skulle skrive seg i manntalet?
8. Vi høyrer om to «grupper» som kom for å sjå og tilbe Jesusbarnet?
9. Kva for julesongar er desse strofene henta frå?
a) «Aldri forstummer tonen frå himlen»
b) «Vi står rundt krybben og smiler»
c) «Der hvor veien slynger seg i skogens eventyr»
10. 6. januar kallar vi gjerne trettande dag jul, og då reknar mange at jula er over, men denne dagen har også eit anna namn. Kva for eitt?
11. Kva skal stjernene vi pyntar med til advent/jul, minne oss om?
12. Kvifor måtte Josef ta med seg Maria og Jesusbarnet og flykte til Egypt?
13. Kven har skrive forteljinga om «Snekker Andersen og julenissen»?
14. Kva dag i jula vart det tidlegare rekna som uoppdragent å gå på besøk ?
15. Kva kakeslag er «kalla opp» etter ein tysk by, og kva bakar du dersom du lagar «arme gubbar»?
16. Kva kallast julegåver på svensk?
17. Kva heiter dronninga hos Blånissane i Blåfjell?
18. Kva sender NRK julaften kl. 17.00?
19. Kva slag julemat serverast gjerne saman med poteter, Vossakorv og rotstappe?
20. Kva står på programmet i Radio og TV kl. 19.30 nyttårsaften?

1. 13. desember
2. Fordi det er 4 søndagar i adventstida
3. For alle som må sloss for rettferd og for frihet
4. For å frelse oss mennesker. (Sjå Joh.3,16)
5. Juleevangeliet
6. Augustus var keisar og Kvirinius var landshovding
7. Fordi han var av Davids hus og ætt. Betlehem
8. Hyrdane og vismennene
9. a) Dellig er jorden
b) En stjerne skinner i natt
10. Bjelleklang
11. Betlehemstjerna
12. Fordi kong Herodes ville drepe barnet
13. Alf Prøysen
14. 1.juledag
15. Berlinerkransar og fattigmenn
16. Julklappar
17. Dronning Fjellrose
18. «Sølvguttene» syng jula inn
19. Pinnekjøtt
20. Kong Harald si nyårstale

Det er hyggeleg å pynte til jul. Vi brukar ofte same pynten frå år til år, og det knytar seg ofte minne til denne. Stokk bokstavane under og finn fram til rett julepynt:

1. NRTSEEJR
2. YSL
3. UTEJERL
4. TRELGTI
5. SNIRAS
6. KJUEDULAR
7. RGNELA

1. Stjerner
2. Lys
3. Juletre
4. Glitter
5. Nissar
6. Juleduk
7. Englar

Informasjon fra Etnedal kyrkjelege fellesråd

Julekrybba på kirkekontoret

Foto: Marit prest

Arbeid med navnet minnelund på Bruflat kyrkjegård er i gang

Bergene Anlegg AS har nå startet arbeidet med etablering av navnet minnelund på Bruflat kyrkjegård. Minnelunden skal bli et verdig og rolig sted for gravlegging og minne, tilrettelagt for dem som ønsker et alternativ til tradisjonelle gravplasser.

Når anleggsarbeidet er ferdigstilt, vil avgift for gravlegging i navnet minnelund bli fastsatt. Avgiften vil beregnes etter selvkostprinsippet, det vil si at den skal dekke de faktiske kostnadene for etablering og drift. Etnedal kyrkjelege fellesråd har som mål å ferdig-

stille minnelunden innen våren 2026. Prosjektet er et viktig tiltak ved Bruflat kyrkje, og vi håper det vil bli et sted for minne og ettertanke, sammen med resten av kirkegården.

Endringer på kirkekontoret

Takk til Ola prest

Ola Viker Lunde har vært prest hos oss i Etnedal siden september 2025. Fra 1. januar 2026 går han over i ny stilling som sokneprest i Øystre Slidre.

Vi vil takke Ola for fellesskapet og den gode innsatsen han har gjort i Etnedal, og ønsker ham alt godt i den nye tjenesten.

Vi vet ennå ikke hvem som vil være prest hos oss etter at Ola slutter, men Hamar bispedømme har sendt følgende informasjon:

«Hamar bispedømmeråds vedtak fra 2023 står ved lag, slik at stillingen som sokneprest i Nord-Etnedal og Bruflat sokn kan lyses ut sammen med stillingen med tjenestested Reinli og Leirskogen sokn.

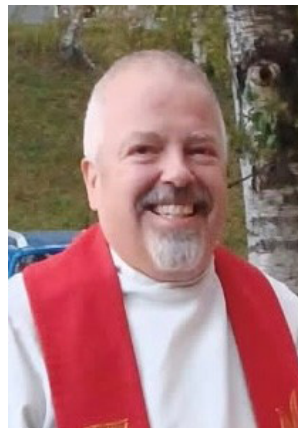

Foto: Turid T. Espelien

Foto: Marie Bjørnødegård

Stillingen lyses derfor ut som en 100 % stilling i Valdres prosti, med tjenestesteder i Nord-Etnedal, Bruflat, Reinli og Leirskogen sokn. Kontorsted vil være Etnedal kirkekontor.

Stillingen vil bli lyst ut så snart som mulig. Utlysningsteksten vil bli forelagt menighetsrådene av prosten før den sendes ut.»

Dette betyr at vi vil ha en periode med vikartjeneste i løpet av 2026 før ny sokneprest er på plass.

Takk til Nils Kjell

Kirketjener Nils Kjell Nilsen avslutter sin stilling 30. november 2025. Vi er i gang med arbeidet for å finne en ny kirketjener. Inntil en ny person er på plass, vil staben og vikarer hjelpe til med kirketjeneropp-gavene, og Nils Kjell vil fortsatt bidra ved gravferder i en overgangsperiode.

Vi kommer til å savne Nils Kjell i hverdagen. Han har vært en trofast og solid medarbeider gjennom mange år, alltid til stede, løsningsorientert og hjelpsom. Han har vært en viktig del av staben i Etnedal – både ved gudstjenester, konfirmasjoner, vielser og gravferder, og med alle praktiske oppgaver som skal løses på kirkegårdene og i kirkene.

Vi takker for innsatsen og alt han har betydd for kirken i Etnedal, og ønsker ham alt godt i de nye opp-gavene som venter.

Foto: Marit prest

Julehilsen fra oss på kirkekontoret:

Jula minner oss om det viktige vi deler – som fellesskap, håp og takknemlighet.

I kirka i Etnedal ser vi tilbake på et år med mange fine øyeblikk: gudstjenester, dåp, konfirmasjoner, begrav-

elser, konserter og samvær. Gjennom de fine øyeblikkene er det godt å stå sammen, slik at alle kan høre til og kjenne seg viktige.

Kirka er for alle – enten du finner veien dit ofte eller sjeldent. Vi håper kirkene våre får være steder for tro og ettertanke, for fellesskap og tilhørighet, og for håp når livet kjennes tungt. Vi ønsker å være til stede i møte med både livets høytider og livets utfordringer – sammen med dere.

En særlig takk vil vi gi til alle som legger ned tid, krefter og omsorg i kirkas arbeid: medlemmer i sokneråd, utvalg og fellesråd, og alle frivillige som stiller opp på små og store måter. Deres innsats gjør det mulig for oss å være kirke for alle i Etnedal.

Når mørketida kommer, minner jula oss om lyset som alltid tennes på nytt. Som salmen sier:

«Nå tennes tusen julelys
på jorden mørk og rund,
og tusen stjerner stråler blidt
på himmelhvelvets grunn.

Og over by og land i kveld
går julens glade bud,
om han som fødtes i en stall,
vår frelser og vår Gud.»

Med ønske om ei fredfull julefeiring – fra alle på kirkekontoret i Etnedal

Åpningstider på kirkekontoret: Kirkekontoret er stengt på mandager, men er åpent for publikumsbetjening tirsdager, onsdager og torsdager fra kl. 09.00 til kl. 15.00. (Det kan være fint å avtale tid med oss, ved møter eller annen aktivitet kan kirkekontoret være stengt).

Vi oppfordrer alle til å ta kontakt med oss hvis dere har spørsmål, og/eller det er noe vi kan hjelpe dere med.

Marie Bjørnødegård, kirkeverge

Foto: Marie Bjørnødegård

Bli med på Dugurd!

Bli med på Dugurd!

Annenhver fredag inviterer Frivilligsentralen på Bruflat til Dugurd. Dette er en hyggelig møteplass for den eldre garde. På dugurd er menyen veldig variert, her kan du få servert f.eks. suppe, gryterett, salat, fårikål, rakfisk, graut - ja, egentlig alt mulig. Og nettopp variasjonen gjør det spennende. Etter maten får du kaffe og kake/dessert. Pris pr person er 100 kr.

Maten er viktig, men det sosiale er kanskje like viktig. Praten går jevnt rundt bordet, og mange verdensproblemer har nok blitt løst på dugurd. Annenhver gang har vi en liten utlodning, og det er jo alltid gøy. Noen ganger har vi også litt annet program. Det kan f.eks. være litt sang, høytlesning eller informasjon om ulike tema. Vi har bl.a. hatt besøk av Valdres Brann og Redning som har snakket om brannsikkerhet og Trygg Trafikk med et opplegg innen trafiksikkerhet for eldre.

Det er en god gjeng som kommer på dugurd, men vi har plass til flere. Det er alltid hyggelig å dele et måltid og en god prat med andre. Kanskje dette tilbudet kan være noe for deg, eller noen du kjenner? Da er det bare å møte opp på Frivilligsentralen på Bruflat - velkommen skal du være!!

Maten blir laget og servert av frivillige, og dette er en svært taknemlig jobb. Gjestene er alltid fornøyde! Som regel er det to og to som har ansvar sammen. Å være frivillig er en viktig og meningsfull jobb, og vi er veldig glade for alle som ønsker å bidra. Mange opplever at å bidra for andre gir glede og mening i hverdagen - altså en vinn-vinn-situasjon! Vi ønsker oss flere frivillige, så har du lyst til å være med å ordne til dugurd, ta gjerne kontakt!

DUGURD

1.halvår 2026

Vi møtes på Frivilligsentralen annenhver fredag kl 12.00.

- ★ 9.januar
- ★ 23.januar - Nyttårsfest med utlodning (nærmere info kommer)
- ★ 6.februar -
- ★ 20.februar - utlodning
- ★ 6.mars
- ★ 20.mars - utlodning
- ★ 3.april - langfredag, ingen dugurd
- ★ 17.april - utlodning
- ★ 1.mai - Arbeidernes dag, ingen dugurd
- ★ 15.mai - utlodning
- ★ 29.mai
- ★ 12.juni - utlodning
- ★ 26.juni

Mat + kaffe + kake/dessert = 100 kr

Hjertelig velkommen til trivelige stunder på Frivilligsentralen!

Vi sees på Frivilligsentralen!

Kari Skogstad
Daglig leder

Tlf: 921 32 438

E-post: post@etnedal.frivilligsentral.no

- Minst og best -

Kommune-info

Sjå også Etnedal kommunes hjemmeside www.etnedal.kommune.no, og Etnedal kommunes facebook-side

Julehelsing fra ordføreren

Kjære alle lesere av Kyrkjevarden!

Vi er i fred med å legge nok et år bak oss, og et nytt står for tur. Julia er ei fin tid for å stoppe opp og reflektere litt djupere over livet, som går sin gang for oss alle. Det er ikke bestandig så lett å være menneske, og da kommer verdien av fellesskap og vennskap ekstra tydelig til syne. Alle trenger en venn, og aller mest – å selv være sin egen beste venn. Jeg kjenner mange som fort heller kan være sin egen verste kritiker. Det å være snill mot både seg selv og andre er kanskje noe av det aller viktigste vi kan gjøre. Vi ønsker et samfunn og en verden der menneskene er rause, inkluderende og empatiske med hverandre. Tenk hvor verdifulle menneskene rundt oss er.

Vi er heldige som bor i en bygd hvor samholdet er sterkt. I hverdagen er det små handlinger av omsorg og vennlighet som bygger dette fellesskapet – det er de gode samtalene på butikken, hjelp til naboen, og ikke minst det å være der for hverandre når livet er både lett og tungt. I utfordrende perioder, om det handler om pandemi, uvær eller vår sikkerhet, er det vårt samhold som gjør oss i stand til å stå sammen og hjelpe hverandre. Vi er sterke sammen. Beredskap handler ikke bare om å være forberedt på det uventede, men også om å ha et solid nettverk rundt oss - mennesker som kan gi en hjelpende hånd når det trengs.

Beredskap og egenberedskap er begreper vi alle har blitt mer kjent med de siste årene. Rådene fra myndighetene er klare; vi skal være forberedt til å klare oss selv i én uke, også uten strøm, vann, avløp, internett, mobilnett eller betalingsløsninger som fungerer som normalt. Vi må ta høyde for at alle disse tjenestene kan bli borte i kortere eller lengre perioder. Så vet jeg noen stiller seg spørsmålet: er det slik at vi alle plutselig er overlatt til oss selv? Nei, heldigvis er det ikke slik. Tvert i mot har vi

gode planer for ulike hendelser der det mobiliseres folk og ressurser som bistår og sørger for vår alles trygghet, men i en krisesituasjon vil hjelpen først og fremst gå til de som trenger den aller mest. Beredskapen i Norge bygger på at alle tar ansvar og bidrar med det man kan – både myndigheter, organisasjoner, virksomheter og privatpersoner. Ved at vi alle er forberedt i tråd med beredskapsrådene er vi og våre nærmeste forberedt til å kunne klare seg bra ved både små hendelser og større kriser, og man bidrar ikke minst slik at myndighetene kan prioritere dem som trenger mest hjelp. Rådet om at ha en beredskapsvenn synes jeg er veldig fint, og det trenger jo ikke å være krise for at beredskapsvenner kan være nettopp gode venner og støtte hverandre i smått og stort.

La oss i denne høytiden minne hverandre spesielt om verdien av å ta godt vare på hverandre. La oss fortsette å bygge et fellesskap hvor vi ser hverandre, støtter hverandre, og gir av oss selv. Det er i slike enkle hverdagshandlinger vi finner styrke til å møte det som måtte komme av både store og små utfordringer.

Jeg ønsker hver og en ei fredfull jul, fylt med glede og varme. Takk for at dere alle bidrar til fellesskapet her i bygda!

Med vennlig hilsen
Linda Mæhlum Robøle
Ordfører

Foto:
Marit prest

Bedriftsbesøk – byggmester Jarle Byfuglien

Jeg har besøkt byggmester Jarle Byfuglien i laftehallen hans på Brumoen. Der lukter det koselig av høvelspon og kaffe. Han er byggmester med spesialfelt lafting, men tar også ordinære snekkeropp-

drag med nybygg og rehabilitering av både hytter og hus. Jarle har mest lokale oppdrag innen Etnedal og nabokommuner, men også lengre avgårde. Han har f.eks. satt opp to hus i Ski. Det veksler mellom

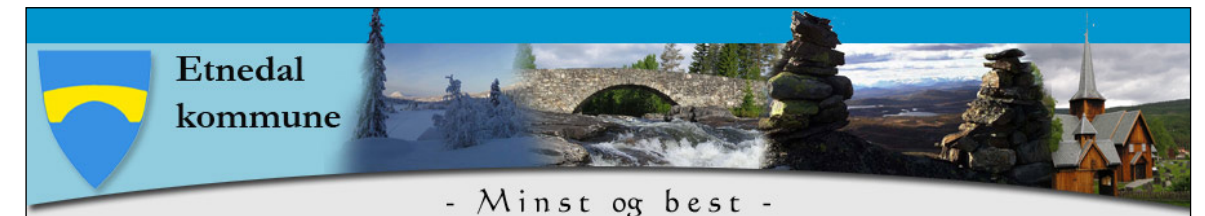
store og mindre oppdrag, og ca. hvert andre eller tredje år er det lafteprosjekt der laftekassen blir satt opp inne i hallen, tas ned, fraktes på lastebil og settes opp igjen på den aktuelle tomten. Oppdragene prosjekteres lokalt etter ønske og anbefalinger, men kan også leveres nøkkelferdig. Arbeidet er sesong- og oppdragsavhengig, men foregår stort sett i hallen om vinteren og utendørs sommerstid. Laftehallen ble bygget i 1997, og gjorde arbeidsforholdene mye bedre. Før det jobbet han utendørs, og etter hallen kom på plass ble arbeidet mindre væravhengig. Produktet blir også bedre når det blir laftet innendørs i tørre og frostfrie omgivelser.

En håndlaftet bygning er en bygning med tradisjonell byggeteknikk der stokker (ubehandlet furu eller gran) tilpasses og sammenføres for hånd uten bruk av moderne maskiner, kun manuelt håndverktøy. Teknikken finnes ofte brukt i hytter, stabbur, seterhus og tradisjonelle bolighus i Norge. Her finnes ingen rette vinkler eller standardmål, hver tømmerstokk tilpasses nøyaktig. Lafting handler om ferdigheter, presisjon, sans for detaljer, og man må ha en dypere forståelse av materialenes egenskaper. En håndlaftet bygning har sjel. Den rommer alt fra tradisjon, kulturarv og byggeskikk til håndverkskvalitet og estetikk.

Byggteknisk forskrift (TEK17) inneholder en rekke tekniske regler knyttet til hvordan bygninger skal prosjekteres, bygges og brukes for å sikre helse, miljø, sikkerhet og ener-

Tømrar Jarle Byfuglien foran laftehallen

gieffektivitet. Det er tydelige krav, men også enkelte unntak og åpning for dispensasjonsmuligheter fra krav i forskriften for laftede bygg. Jarle snakker varmt om tømmerhus og treets egenskaper. Jarle og jeg er skjønt enige i at det er stikk i strid med sunn fornuft med helt tette hus. Et hus må puste, og et tømmerhus er et levende hus som puster selv. Tømrede hus forandrer seg etter kulde, temperatur og fuktighet. Tømmerhus er veldig miljøvennlige, også sett i et lengre bærekraftsperspektiv. Sammenlignet med dagens moderne passivhus som har 40 års levetid, står tømmerhus kanskje i flere hundre år. Et tømmerhus er også sunt, og mange med allergiplager velger tømmerhus fordi de har mindre symptomer i et pustende hus som er bygget av naturlige materialer og isolert med ren saueull. Ut fra et beredskapsperspektiv bør man heller ikke gjøre seg for avhengig av elektrisitet – og et hus bør helst bygges med flere ildsted slik at man er rigget ved strømbrydd.

Jarle velger ut tømmeret med omhu. Han blir kontaktet dersom lokale tømmerhoggere kommer over godt tømmer som egner seg for lafting. Det er gjerne trær som er over 200 år gamle. Han kjøper da tømmeret direkte fra grunneieren. Tømmeret skjæres lokalt på Ødegård Sag AS. Dersom det er materialer som skal skreddersys etter bestemte mål og fasonger, bestilles også disse her. Han samarbeider også med andre lokale når det gjelder både elektriker, rørlegger og graving.

Han har aldri annonsert noe spesielt for bedriften sin, jungeltelegrafen fungerer i massevis og oppdragene ruller jevnt og trutt inn. Selv om det er noe stillstand i markedet og for tiden mindre etterspørsel etter nybygg, er det et eget voksende marked for blant annet tømmerhytter som trenger diverse vedlikehold og renovering. Han leier med seg 2-3 lokale snekkere litt ettersom behovet. Jarle ønsker ikke å drive stort med ansatte, han tenker først og

Ei tømre reiser seg

fremst kvalitet og fleksibilitet. Han har ikke hatt med seg lærlinger, men ofte utplasseringselever fra både ungdomsskole og videregående skole. Tusen takk for kaffen og hyggelig prat. Jeg ønsker all mulig lykke til med videre drift, og heier veldig på tradisjonshåndverket, og at det brukes mer naturlige byggematerialer i hus og hytter.

Med vennlig hilsen
Linda Mæhlum Robøle
Ordfører

Ulykkesmarkering i Etnedal

Innlandet, 4. februar 2026, kl. 15.00 - 20.00

“Markeringen er et årlig arrangement i Innlandet fylke som har som formål å minnes de som har omkommet eller blitt hardt skadd i trafikken i fylket. Samtidig fungerer markeringen som støtte til pårørende, personer som er trafikkskadet og yrkesgrupper som jobber med trafikkulykker. I tillegg brukes markeringen til å løfte fram viktigheten av trafikksikkerhetsarbeid — at det ikke bare handler om tall, men om mennesker og samfunnsansvar. Den organiseres av Fylkets trafikksikkerhetsutvalg (FTU) i samarbeid med Trygg Trafikk, Den norske kirke og en vertskommune i fylket”

- Programmet vil ha typiske elementer som:**
- Åpningsseremoni med appeller
  - Fakkeltog fra et samlingspunkt til minnesermoni i Bruflat kyrkje.
  - Kaffesamvær etter markeringen — et uformelt møtepunkt hvor de som har deltatt kan treffes.
  - Et symbolsk tiltak: Det blir tent hundrevis av lys langs fylkesvegen som representasjon av antall drepte og hardt skadde i trafikken i fylket.”

Mer detaljert informasjon på kirkens- og kommunens hjemmesider.

Marie Bjørnødegård
Kyrkjeverje

Nord-norsk julesalme

Velsigna du dag over fjordan,
velsigna du lys over land.
Velsigna de evige ordan,
om håp og ei utstrakt hand.
Verg dette lille du gav oss,
den dagen du fløtta oss hit,
så vi kjenne du aldri vil la oss
forkomme i armod og slit.

Vi levde med hua i handa,
men hadde så sterk ei tru.
Og ett har vi visseleg sanna:
Vi er hardhausa vi som Du.
Nu har vi den hardaste ria,
vi slit med å kare oss frem
mot lyset og adventsti'a,
d'e langt sør til Betlehem

Guds fred over fjellet og åsen,
la det gro der vi bygge og bor!
Guds fred over dyra på båsen
og ei frossen og karrig jord!
Du ser oss i mørketidslandet,
Du signe med evige ord
husan og fjellet og vannet
og folket som lever her nord.

Trygve Hoff

DØDE

Nord-Etnedal	Død	Gravferd
Kjell Hagaseth	05.09.2025	19.09.2025
Bruflat	Død	Gravferd
Ruth Skåren	20.09.2025	01.10.2025
Sigrid Trondhjem	20.10.2025	28.10.2025
Edrun Elisabeth		
Solbrekken	07.11.2025	21.11.2025
Erik Lien	15.11.2025	25.11.2025

Indre minnebok

*Vi har ei indre minnebok
Menneske vi har møtt på livsvegen
Små bilde av det vi har delt
Når vi møttes var
varmen der og gleda
Vi bur i eit lunt hjørne
i hjarto til kvarandre
Det blir ikkje borte
det gode som var*

Bente Bratlund

VEL MØTT TIL GUDSTENESTE

30. november – 1. søndag i adventstida
Preiketekst: Matt. 21, 1-11
Kl. 16.00 Bruflat kyrkje. Lysmesse med handklokkespel. Konfirmantane deltek. Fakkeltog, julegrantenning. Takkoffer til Søndagsskolen i Norge. Servering i kyrkja.

7. desember – 2. søndag i adventstida
Preiketekst: Matt. 24, 3-14
Kl. 16.00 Nord-Etnedal kyrkje. Lysmesse. Konfirmantane deltek. Lysmesse. Takkoffer til Søndagsskolen i Norge. Kyrkjekaffe.

Tysdag 9. desember
Kl. 19.00 Nord-Etnedal kyrkje. Julekonsert med Bruflat musikklag og Bruflat sangkor

Søndag 14. desember
Kl. 16.00 Bruflat kyrkje. Julekonsert med Bruflat musikklag og Bruflat musikklag Barn frå Eventyrskogen barnehage og Etnedal skule deltek

Julaftan 24. desember
Preiketekst: Luk. 2, 1-20
Kl. 13.30 Nord-Etnedal kyrkje. Familiegudsteneste. Takkoffer til Kirkens nødhjelp Konfirmantane deltek.
Kl. 15.30 Bruflat kyrkje. Familiegudsteneste. Takkoffer til Kirkens nødhjelp Konfirmantane deltek.

Juledag – 25. desember
Preiketekst: Joh. 1, 1-14
Kl. 12.00 Bruflat kyrkje. Høgtidsgudsteneste. Nattverd. Takkoffer til Kirkens bymisjon

2. Juledag – 26. desember
Kl. 11.00 Etnedalsheimen. Julegudsteneste med nattverd

31. desember – Nyårsaftan
Preiketekst: Luk. 3, 6-9
Kl. 23.15 Bruflat kyrkje. Nyårsmesse.

4. januar - Kristi openberringsdag.
Preiketekst: Matt. 2, 1-12
Kl. 18.00 Bruflat kyrkje. Bønevandring. Takkoffer til trusopplæring i kyrkjelyden

11. januar - 2. søndag i openberringstida.
Preiketekst: Matt. 3, 13-17
Kl. 11.00 Bruflat kyrkje. Nattverd. Takkoffer til Den norske Israelsmisjon

18. januar - 3. søndag i openberringstida
Preiketekst: Joh. 2, 1-11
Kl. 11.00 Nord-Etnedal kyrkje. Nattverd. Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet

25. januar: Inga gudsteneste i Etnedal
1. februar – Såmannssøndag
Preiketekst: Luk. 8, 4-15
Kl. 11.00 Bruflat kyrkje kyrkje. Nattverd. Takkoffer til Det norske bibelselskap

8. februar - Kristi forklåringsdag
Preiketekst: Matt. 17, 1-9
Kl. 11.00 Bruflat kyrkje. Nattverd. Takkoffer til konfirmantarbeidet.

15. februar - Fastelavnssøndag
Preiketekst: Joh. 17, 20-26
Kl. 11.00 Nord-Etnedal kyrkje. Nattverd. Takkoffer til Den norske bibelselskap

18. februar: Oskeonsdag.
Preiketekst: Matt. 6, 1-6. 16-18
Kl. 18.00 Bruflat kyrkje kveldsmesse med nattverd. Takkoffer til ACTA

22. februar - Inga gudsteneste i Etnedal

1. mars: Inga gudsteneste i Etnedal
8. mars - 3. søndag i fastetida
Preiketekst: Luk. 11, 14-28
Kl. 11.00 Nord Etnedal kyrkje kl.11. Lys-vaken. Takkoffer til kyrkjelydsarbeidet

15. mars - 4. søndag i fastetida
Preiketekst: Preiketekst: Joh. 11, 45-53
Kl. 11.00 Bruflat kyrkje kyrkje. Skaparverkets dag. Nattverd. Takkoffer til Menneskeverd

22. mars - Maria bodskapsdag
Preiketekst: Luk. 1, 26-38
Kl. 11.00 Bruflat kyrkje kl. 11. Nattverd. Takkoffer til Kirkens Nødhjelp, fasteaksjonen

29. mars – Palmesøndag
Preiketekst: Joh. 12, 12-24
Kl. 11.00 Klubbhuset, Mosletta. Takkoffer til Norsk Luthersk Misjonssamband

Med atterhald om eventuelle endringar. Gudstenestene blir kunngjort i avisa Valdres, på Kyrkja si heimeside, www.kirken.no/etnedal og på facebook, Kyrkja i Etnedal

Det heilage Juleevangeliet

1 I dei dagane lét keisar Augustus lysa ut at det skulle takast manntal over heile verda. 2 Dette var første gongen dei tok manntal, og det hende medan Kvirinius var landshovding i Syria. 3 Då fór alle heim, kvar til sin by, og skulle skriva seg i manntalet.

4 Også Josef drog då frå byen Nasaret i Galilea og opp til Judea, til Davidsbyen, som heiter Betlehem, for han høyrde til Davids hus og ætt 5 og skulle skriva seg der saman med Maria, som var lova bort til han. Ho venta då barn. 6 Og medan dei var der, kom tida då ho skulle føda, 7 og ho fekk son sin, den førstefødde. Ho sveipte han og la han i ei krubbe, for det var ikkje husrom for dei.

8 Det var nokre gjetarar der i området som var ute på marka og heldt vakt over flokken sin om natta. 9 Med eitt stod ein Herrens engel framfor dei, og Herrens herlegdom lyste kringom dei. Då vart dei gripne av stor redsle. 10 Men engelen sa til dei: «Ver ikkje redde! Sjå, eg kjem til dykk med bod om ei stor glede, ei glede for heile folket: 11 I dag er det fødd dykk ein frelsar i Davids by. Han er Messias, Herren. 12 Og det skal de ha til teikn: De skal finna eit barn som er sveipt og ligg i ei krubbe.» 13 Brått var det ein stor himmelhær saman med engelen; dei lova Gud og song:

14 «Ære vere Gud i det høgste,
og fred på jorda
blant menneske Gud har glede i!»

Land Trykkeri as

- få det trykt i Land du også!

LT@landtrykkeri.no